

ankenævn, der er godkendt af forbrugerklagenævnet, eller et forlig, der er indgået for et af disse nævn. Det samme gælder for et af disse nævn. Det samme gælder, hvis sagen indbringes af modparten med påstand om ændring af afgørelsen eller forliget til skade for forbrugeren. Uanset bestemmelserne i § 333 betales eventuelle omkostninger til modparten af statskassen.“

13. Efter § 342 indsættes:

„§ 342 a. Anmoder en forbruger om, at en sag, der kan indbringes for forbrugerklagenævnet eller et klage- eller ankenævn, der er godkendt af forbrugerklagenævnet, behandles ved vedkommende nævn, udsætter retten sagen på ubestemt tid og sender den til nævnet. Anmodningen skal fremsættes i 1. retsmøde. Fremsættes anmodning senere, men inden domsforhandlingens begyndelse, kan retten dog udsætte sagen og sende den til nævnet, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Anmodning kan fremsættes mundtligt til retsbogen. Fremsættes anmodningen i 1. retsmøde, er indgivelse af svarskrift uforuden. Retten skal gøre forbrugeren bekendt med hans adgang til at få sagen indbragt for nævnet.

Stk. 2. Ønsker en af parterne behandlingen ved retten fortsat, efter at nævnet har truffet afgørelse i sagen eller efter, at der er indgået forlig for nævnet, skal han indlevere stævning til den ret, hvor sagen oprindelig er anlagt. Han anses herefter som sagsøger. I henseende til beregning af procesrente, afbrydelse af frister for sagsanlæg og afbrydelse af forældelse anses sagen for anlagt ved det oprindelige sagsanlæg, medmindre den pågældende part ikke har fremmet sagen behørigt.“

14. I § 660, *stk. 2*, ændres „skyldneren“ til: „arvingerne“.

15. I § 668 ændres „arvingerne“ til: „skyldneren“.

16. I § 931 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

„*Stk. 4.* Justitsministeren kan fastsætte regler, hvorefter den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse ved nærmere angivne lovovertrædelser, der kan afgøres efter faste bødesatser, kan gives af en polititjenestemand i umiddelbar forbindelse med lovovertrædelsen. Reglerne i *stk. 2* og *3* finder tilsvarende anvendelse. Lovovertrædelsen kan dog i tilkendegivelsen betegnes kortfattet.“

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

§ 2.

I lov nr. 305 af 14. juni 1974 om forbrugerklagenævnet indsættes i § 12 som *stk. 5*:

„*Stk. 5.* § 6, *stk. 2*, § 8 og § 10 finder tilsvarende anvendelse på sager, der kan indbringes for et godkendt klage- eller ankenævn.“

§ 3.

§ 9 i lov nr. 206 af 21. maj 1969 om retsavgifter som ændret ved lov nr. 189 af 24. maj 1972 affattes således:

„§ 9. Der svares ingen afgift af en sag, der genoptages. Det samme gælder en sag, som indbringes for retten påny, efter at den har været udsat og oversendt til behandling ved forbrugerklagenævnet eller et klage- eller ankenævn, som er godkendt af forbrugerklagenævnet.

Stk. 2. Hæver sagsøgeren en sag, efter at den er oversendt til et af de i *stk. 1*, *2. pkt.*, nævnte nævn, kan afgiften forlanges tilbagebetalt.“

§ 4.

Loven træder i kraft den 1. juni 1975.